

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

S. Justina V. M. 13. Iulii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

13. Iulii. VITÆ SANCTORUM. 439
rha genus? vos inquam, quibus pectus
immitte plusquam æs triplex asperat, ju-
rati hominum & in homine DEI hostes,
& quos hoc unum iuvat, non solos peri-
re. Iudice precante, reo non ignoscitis
rei? tantus è cruce Orator, tot ora vi-
brans quot vulnera non persuadet? li-
gnea movet se, imago, vos duratis? an-
nuit Christus, vos abnuitis? Ite, ite Sam-
sones egregii, & tumulum hosti, sed unã
vobis parate. *Ex Surio.*

*Dum nos invicem odio habemus, ita mu-
ros civitatis Hierusalem contra nos claudi-
mus, ut nobis nullus aditus remaneat, per
quem intrare possumus: nam qui charita-
tem habere noluerit, quã fronte ad Deum,
qui charitas est, præsumit accedere? B. Cæ-
sar. hom. 4.*

S. JUSTINA V. M. 13. Iulii.

Gemina Dorothea JUSTINA est,
consimili ferè morte & prodigio à
morte consimili illustris. Parentibus or-
ba cùm esset, forma tot hostes illi con-
ciliavit, quot procos. At illa, ut cui in a-
moribus solus Iesus erat, suam etiam
Christianis Penelopen ostendit, & mor-
tales procos facillè ceteros elusit; cum
Fabiano Præsidente plusculum fuit luctan-
dum. Devorandæ enim alapæ, ferenda
verbera, & uberum carnificina. Atqui hæc
inter supplicia talem JUSTINA vultum

Ee 4 præ

440 VITÆ SANCTORUM. 14. Iulii.
præ se ferebat, ut inter paradisi amœni-
tates, quas unas tunc loquebatur, obam-
bulare sit visa. Et oportebat alteri Do-
rotheæ alterum etiam Theophilum esse.
Zeno hic fuit è iudicii subselliis primus.
Is, cùm virgo ad supplicii locum ridens
contenderet, rogavit fructus peregrinos
sibi è sponsi hortis transmitteret. An-
nuuit capite truncanda **JUSTINA**. Mox
latus Zenonis pugio molliter pulsât, &
donum à mortuâ virgine strophium mis-
sum exhibet. Tunc quoque risit, cùm
strophium acciperet, qui horti mune-
ra sperabat. Sed nesciebat ille sub stro-
phio fructus latere. Hoc enim dum fron-
tem ridens tergit, ecce omnem animo
superstitionem abstergit, Christum &
se Christianum tam diu clamat, dum
lingua è faucibus exsecaretur. Caput de-
mum pro Christo ponit, &, quod alii
tam grave putant, cælum ridendo mere-
tur. *Ex Ferrar.*

*Quosque hinc erimus affixi? adhaesimus
terræ tanquam vermes; in cæno volutamus:
corpus de terrâ nobis Deus contulit, ut ip-
sum in cælum retrahamus; non ut animam
per ipsum ad terram detrahamus. S. Chryl.
hom. 55. ad pop. Ant.*

S. HENRICUS IMP. 14. Iulii.

G Emmam Romanæ Coronæ unicam
hic exhibeo **HENRICUM**, genuère
Bo-